

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 18.12.2023 р. № 37129/16/99-00-24-03-03-06 На № _____ від _____ 20__ р.

Фізичній особі – підприємцю
РНОКПП

а/с № 522,
м. Чернівці, 58001

attorneys@vg.ua

Державна податкова служба України розглянула Ваше звернення від 29.11.2023 № 0106/290923 (вх. ДПС № 5108/ЛПК/6 від 29.11.2023) щодо практичного застосування норм податкового законодавства, та в межах компетенції повідомляє.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються Податковим кодексом України (далі – ПКУ) (п. 1.1 ст. 1 ПКУ).

Пунктом 19¹.1 ст. 19¹ ПКУ передбачено, що контролюючі органи здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплати податків, зборів, платежів, установлених ПКУ, а також надають індивідуальні податкові консультації з питань податкового та іншого законодавства, контроль за додержанням якого покладено на контролюючі органи.

Відповідно до п. 52.1 ст. 52 ПКУ за зверненням платників податків у паперовій або електронній формі контролюючий орган, визначений п.п. 41.1.1 п. 41.1 ст. 41 ПКУ, надає їм безоплатно індивідуальні податкові консультації з питань практичного застосування окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на такий контролюючий орган.

Звернення платників податків на отримання індивідуальної податкової консультації у паперовій або електронній формі повинно відповідати вимогам, передбаченим п. 52.1 ст. 52 ПКУ.

К
Державна податкова служба України
37129/6/99-00-24-03-03-06 від 18.12.2023

Зазначене звернення не містить обов'язкового реквізиту, а саме зазначення, в чому полягає практична необхідність отримання податкової консультації (наведення фактичних обставин), передбаченого абзацом п'ятий п. 52.1 ст. 52 ПКУ.

На звернення платника податків, що не відповідає вимогам, зазначеним у п. 52.1 ст. 52 ПКУ, індивідуальна податкова консультація не надається.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлено главою 1 розділу XIV ПКУ.

Згідно з п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до другої групи, належать фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Дія п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ не поширюється на фізичних осіб – підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), послуги з надання доступу до мережі Інтернет, а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи – підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи.

Разом з тим не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють види діяльності, зазначені у п. 291.5 ст. 291 ПКУ.

Враховуючи викладене, у разі якщо фізична особа – підприємець буде здійснювати господарську діяльність з вирощування зернових культур та їх продажу, то така фізична особа – підприємець може бути платником єдиного податку другої за умови дотримання усіх вимог, визначених п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ.

Мінімальне податкове зобов'язання щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої проведена, та мінімальне податкове зобов'язання щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої не проведена, обчислюється за формулами, наведеними у ст. 38¹ «Визначення мінімального податкового зобов'язання» ПКУ.

Особливості визначення загального мінімального податкового зобов'язання платників єдиного податку визначено ст. 297¹ ПКУ, відповідно до п. 297¹.1 якої

платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Відповідно до п. 297¹.2 ст. 297¹ ПКУ для фізичної особи – платника єдиного податку другої групи різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок обчислюється шляхом віднімання від загального мінімального податкового зобов'язання загальної суми сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

До суми сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок відносяться:

єдиний податок; податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів (чистого оподаткованого доходу) від продажу (реалізації) власної сільськогосподарської продукції (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної);

податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів фізичних осіб, які перебувають з платником єдиного податку другої групи у трудових або цивільно-правових відносинах (крім доходів, сплачених за придбання товарів у фізичних осіб);

податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів фізичних осіб за договорами оренди, суборенди, емфітевзису земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, за податковий (звітний) рік;

земельний податок за земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, які використовуються такими платниками для здійснення підприємницької діяльності (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної);

рентна плата за спеціальне використання води (у разі її сплати);

20 відсотків витрат на сплату орендної плати за віднесені до сільськогосподарських угідь земельні ділянки, орендодавцями яких є юридичні особи, та/або які перебувають у державній чи комунальній власності.

У сумі сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок не враховуються помилково та/або надміру сплачені у податковому (звітному) році суми податків, зборів, платежів.

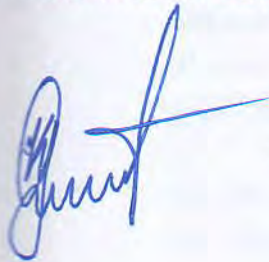
Згідно з п. 297¹.7 ст. 297¹ ПКУ при позитивному значенні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок платник єдиного податку другої або третьої групи зобов'язаний збільшити

визначену в податковій декларації за податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого позитивного значення.

Таким чином, при обчисленні різниці між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок за 2023 рік до загальної суми сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок, визначених, зокрема, п.п. 297^{1.2} ст. 297¹ ПКУ, включаються суми податків, зборів, платежів, сплачені у 2023 році.

Крім того, тимчасово, для розрахунку мінімального податкового зобов'язання за 2022 та 2023 податкові (звітні) роки коефіцієнт «К», визначений у підпунктах 38^{1.1.1} і 38^{1.1.2} п. 38^{1.1} ст. 38¹ «Визначення мінімального податкового зобов'язання» ПКУ, застосовується із значенням 0,04 (п. 67 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ).

В. о. директора Департаменту
оподаткування фізичних осіб

Олександр КОРЧЕВНИЙ